

655. OBRÁZEK ŽIVÝ

1300.

Z Bojanovic. Zp. I. 241. Erb. II. 140

Náš pa - ná - ček dě - ua - jú ká - zeň, ži - vé o - brá - zky há - žú na zem.

Náš panáček děuajú kázeň,
živé obrázky hážú na zem.

živý obrázek žádat budu.

Dám ho na uávku, sednu k němu,
dá mně huběny a já jemu.

Já na tu kázeň také půjdu,

Dám ho do knížek, nehodí sa,
dám ho do truhuy, zadusí sa.

1301.

Od Slavkova

Sla - vkovský pan fa - rář pě - kně ká - že, ro - zdá - vá o - brá - zky, ru - ce vá - že.

Slavkovský pan farář pěkně káže,
rozdává obrázky, ruce váže.

Slavkovský pan farář milostivý,
dal mi on obrázek, ten byl živý.

Dám si ho na lávku, sednu k němu,
on mi dá huběny, já dám jemu.

Já na to kázání také půjdu,
o jeden obrázek prosit budu.

Dáti ho do knížek, nesmětná se,
zamknót ho do truhly, udusí se.

Z doplňků

Z Francovy Lhoty

Na tom lhotském poli pěkný kostel stojí
a v tom kostelíčku devět oltáříčků.

A při tom desátém panáček v ornátě,
sezdává synečka se švárným děvčatem.

656. ZÁMEK LOPENICKÝ

1302.

Z Lopeníka

Na vrch Lo - pe - ní - čka vě - žka vy - so - ká, vě - žka vy - so - ká, vě - žka vy - so - ká.

Na vrch Lopeníčka
věžka vysoká.

Na vrch Lopeníčka
zámek stavají.

Dzevča povedalo,
mamka nedala.

Přeleccla přes ňu
huska dzivoká.

Kryštalové okna
doňho dávají.

Že je ona mladá,
aby robila.

Něbola to huska,
boly húsata.

Kryštalové okna,
zelené rámy.

Aby do kláštera
vodu nosila.

Pod Lopeníkem jsú
švarné dzevčata.

Povedalo dzevča,
že pojdze s námi.

657. LÍTOST

1303.

Z Kunovic

Néni mňa naj - lu - těj jako, maměnko, vás, vychova - li ste mia, vychova - li ste mia a včil mo - sím od vás.